

dues s'hauran encreuat: que avui es digui *xarxa* amb *š*. no hi fa res, perquè abans es digué *sàrcia* pertot A Arenys, en lloc de *sarseguer* diuen *farfeguer*. Com que una de les dues variants ha de ser alteració de l'altra, m'inclino a creure que és aquesta, provinent d'un centre menys conservador, i explicable per contaminació de *enfarfec*, que no vol dir el mateix però s'hi acostava.

¹ V. el que n'hem dit, a la grafia *Sagaró*, la qual, i el suggeriment que hi reportem de *Gaziel*, ja no es poden qualificar de desenraonats.

Seguera, V. *sedeguera* (SET), *seguer*, *segar* i *seure Seg(ue)relles*, *Seg(ue)reny*, V. *seguer Seguerós*, V. *sedegós* (SET)

SEGUIR, del ll. *sēquī* id. □ 1.ª doc : orígens (*Homilies* etc.).

«Tot quant om --- fa en est segle, tot és vanitat e no té negú proǝ a 'icel qui caritat no à ab si, si no la *segex* fidelment; --- caritat --- qui gia om a la glòria de paradís ---; *segirian* caritat e aurian la amor de Déu ---, que om se tola de mal e 'nquira paǝ e *segese-que-la* --- la *segex* qui no fa mal ne dòn a aquels qui mal li fan ---», «e l ceg --- fēǝ grans gràcies a N. S. e *segi* l en totes bones obres», «pregem N. S. --- per zo que --- nós entendam la sua paraula e *gesecam* lo seu manament», *Homilies* (2r3, 2r6, 2r7, 4r3, 4r23) «--- demanà --- qual ventura lo fahia anar --- a peu per la forest; l'emperador --- comtà a Blanquerna e al juglar com ell havia *seguit* un senglar en sa caça e --- *aconsegui* lo senglar, ni con lo senglar aucís son cavall, e ell nafrà a mort lo senglar», Llull (*Blanq*, *NCl* 1, 237.12)

Antigament hi hagué síncope de la vocal interna davant la *r* del futur i el condicional (és falsa la forma inf *segre* que en dedueix *AlcM*):¹ «Nós dixem-los — Vosaltres què y farets d'ajuda si Nós hi tornàvem? — E dix lo fill d'En R. Gaucelm — Jo us *segré* ab 10 cavallers — E puys dix lo bisbe de Magalona que ns *seguria* ab 20», Jaume I (§ 491, Ag, p. 479). Però com es veu aquí mateix, i en les *Homilies*, ja no era constant això ni c 1200, car també hi veiem *seguria*, *-rian*: *seguria* doc. ross. de 1259 (infra) L'infinitiu en català és sempre *seguir* (a la manera de l'it. *seguire*, cast. i port. *seguir*), no pas *segre*, de la segona conjugació, com en llatí, i la forma predominant *segre*, *s(u)ivre* de l'oc. i el fr. medievals. Hi havia però en la llengua antiga, formes no «incoatives», almenys en el Subj: *siguen* Subj. 6 en Jaume I (veg. la cita a *SAR-RÓ*), *seguam* Subj. 4, a les *VidesR*: «*seguam*-nos los uns los altres», f° 207r1; junt amb les del tipus «incoatiu», que ja veiem en les *Homilies*: *segux* en el *Boeci*, *segux* i *seguescha* en docs. ross. de 1297, 1376, *seguescha* en un de 1306 (*InvLC*) etc.

Trobar formes corresponents a l'hipotètic inf. **segre* és, fins en cat arcaic, raríssim o inaudit; en sé un cas, però desmentit per la rima, que el denuncia com a falta d'un escriba (o editor?) infidel que vol provençalitzar «Sényer, sí m *seguets*, / que yo he somiat

anits / que prop, no luny d'essi, / atrobarem de bon aur fi», *Set Savis*, v. 2165: cal restablir el mot *seguts* de l'autor, vista la rima amb *anits*.

En el sentit de 'produir-se (una cosa)', 'ocórrer (un esdeveniment)', 'acomplir-se (una cosa acordada)', tan freqüent a tota l'E. Mj. i encara mall, es construeix sempre *seguir-se* com a refl. (o bé en participi *fou seguit*, la *concordia seguida* etc., que n'és equivalent), mai *seguir* com a intr., contra el que afirma *AlcM* (§§ 3, 4, 5): els exs. que creu trobar-ne són mal llegits: «los treballs que <s> *seguran* del meu departiment» és de la part del *Blanq*. on no n'hi ha mss. sinó només la mala ed. val de 1524 (devia haver-hi *quesseguran* en el ms perdut, mal llegit per l'ignorant Bonllabi.

S'hi poden afegir molts més exemples als que ja citen el *Dag* i *AlcM*: «ayssò *se-n segria*» «--- que s *segria*» en doc. ross. de 1259; «com *se segux*» en un de 1297 etc. (*InvLC*). «Car no par raysó natural / que Déus faés tal mandament, / d'on *se seguis* lo falliment / qui no fóra si Ell no manàs / a N'Adam que 'l fruyt no menjàs», «--- / a fer so qui no està res, / so és, peccat, qui no ha sort / qui 'n so qui és haja null port: / e *segui* s so d'on fo vengut / ---», Llull (*Lo Pecat de N'Adam*, vv. 12 i 86; encara que Rosselló imprimís *segui* ço erradament en la seva ed., 181).

Ja antigament es troba la construcció *seguir fent* (o amb altres verbs), que erròniament s'ha cregut poc castissa, perquè existeix també en cast., però no en francès (*continuer de faire*, *continuer en faisant* ---); també la trobem, però, en els millors i més genuïns escriptors moderns («*segueixo pujant* per una regió pedregosa ---», Massó Torr., *Croquis Pir.*, 12), i ja a mj. segle XIII: «*seguir* plasers comtan ---» en els *Proverbis* de Guillem de Cervera (598d).

Seguir és un mot que pertany al català de totes les èpoques, i sense a penes cap variant, en totes les regions de la llengua i en tots els nivells de llenguatge. A penes caldrà donar-ne més proves ni més detalls. «Així les hores en ses dances belles / lo ritme van *seguint* de les estrelles, / que en giravolta eterna rodegem la polar, / mes canta 'l gall, y dançan més alegres / --- / ab cants d'albada ajudan la terra a desvetllar», *Canigó* I, 23b.

En la pronunciació popular no se n'exceptua més que la pronúncia rústica mallorquina *sogí*, que és cosa de Manacor, *sugí* a Lluçmajor i Porreres (*BDLC* IV, 234; XIII, 117), «el poràs menar cap aquí, i te *soguirà* com un xotet de cordeta» en una rondalla d'AMAlcover, parlant d'un monstre (*BDLC* XVI, 132), passatge que alhora ens dona la clau de l'alteració: per fer *seguir* un animal se'l lliga amb una *soga* o corda, com aquest drac i aqu-est xot, i com el bestiar de llana de Manacor, els pastors del qual també diuen *seguir* (*BDLC* VII, 188). Els dos testimonis del S. XVI que en cita en textos continentals *AlcM* són de mss. mal publicats per afeccionats, i probablement no són més que casos de la freqüent falta de lectura o per e²

DERIV: *Segueix* b.-emp. [*AlcM*]. *Següent*: antigament hem de llegir *seguent* (o *siguent* o *seguint* adj.-